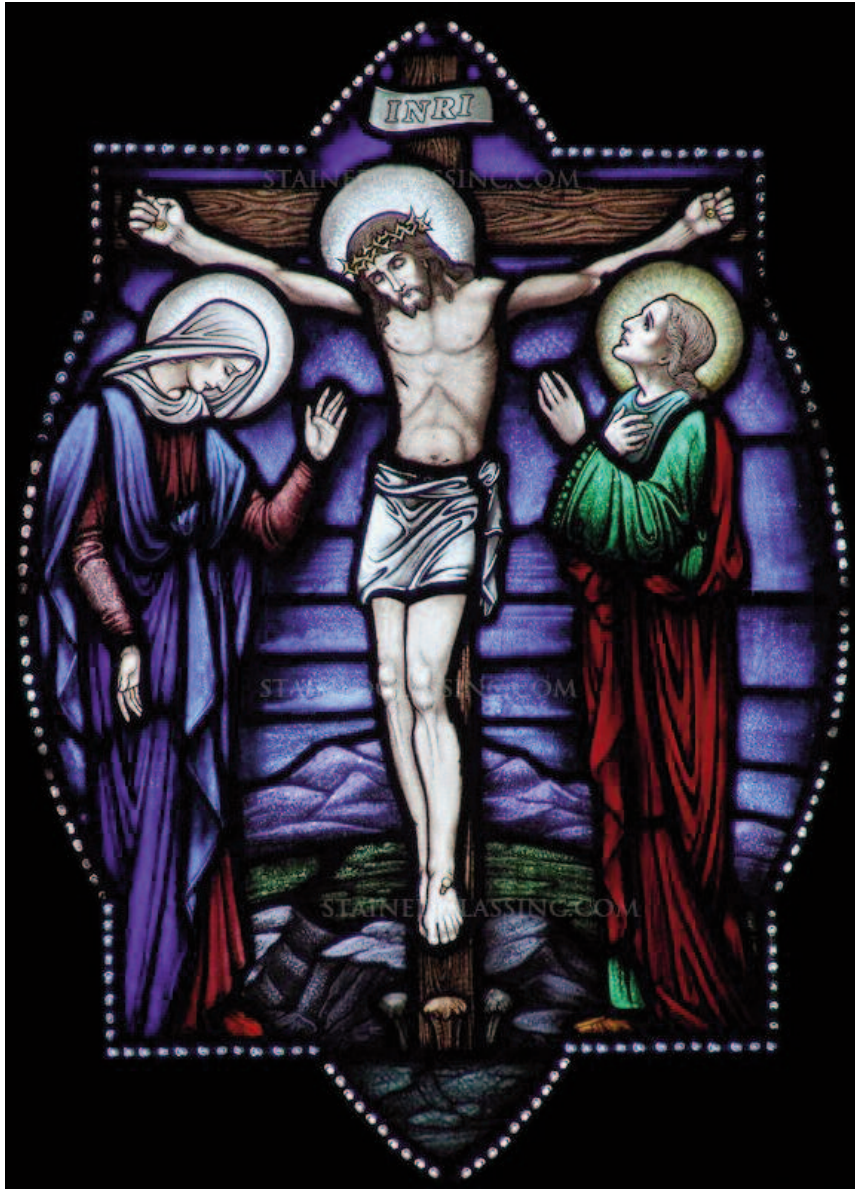

Liturgia Domowa

Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiego Postu 2024

Gliwice 2024
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiego Postu 2024 r.

Drodzy Diecezjanie!

Okres Wielkiego Postu jest czasem odnowienia naszych relacji z Bogiem. Pomocą w tym zadaniu służą nam od wielu pokoleń nabożeństwa, praktyki pokutne, rekolekcje, itp. Jedną z form podjęcia tego zadania jest również „*Liturgia Domowa*”, która jest skierowana do naszych rodzin. Każde spotkanie w ramach „*Liturgii Domowej*” składa się z trzech części: odczytanie niedzielnej Ewangelii, rozmowa na jej temat oraz wspólna modlitwa domowników.

Warto zauważyć, że każda rodzina powinna się stawać Domowym Kościołem, w którym istnieją warunki do serdecznego spotkania oraz wspólnej wymiany myśli. Tylko w atmosferze miłości i wzajemnego zaufania staje się czymś

możliwym wzrost wiary. Ponieważ w najbliższą Niedzielę Palmową rozpocznie się Diecezjalny Kongres Eucharystyczny, dlatego jednym z elementów każdej niedzielnej rozmowy będzie określony wątek tego wydarzenia.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc życzymy wytrwałości, otwartości oraz zapału na drodze budowania rodzinnej wspólnoty. Pan Jezus, któremu towarzyszymy w drodze do świętego miasta Jeruzalem, niech otworzy oczy naszych serc na zbliżające się zbawienie. Rozpoczynający się Okres Wielkiego Postu niech pozostawi w naszych sercach ślady troski o to, co upodabnia nas do naszego Zbawiciela.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

1. Niedziela Wielkiego Postu [B]

Czytania mszalne: Rdz 9,8-15; 1 P 3,18-22; Mk 1,12-15.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mk 1,12-15*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy przez doroczne ćwiczenia wielkopostne postępowali w rozumieniu tajemnicy Chrystusa * i dzięki Jego łasce prowadzili święte życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Przeżywamy dzisiaj pierwszą Niedzielę Wielkiego Postu. W dzisiejszej Ewangelii spotykamy Pana Jezusa, który na pustyni, w samotności, stawia czoło różnym pokusom. Z jednej strony widzimy Jego starania o zachowanie czujności, o wytrwanie na modlitwie; z drugiej zaś widzimy Jego inicjatywę w walce ze złem i grzechem, widzimy również Jego odwagę i ufność w ostateczne zwycięstwo dobra. Podobną postawę możemy zauważyć u świętych, którzy nie przywiązywali wielkiej wagi do swoich wad i słabości, ale powierzali się całkowicie łasce Chrystusa, prosząc Go o pomoc i wytrwałość.

Jednym z bardzo skutecznych sposobów pokonania złego ducha w walce o dobro jest poświęcenie określonego czasu na modlitwę. Jakże często słyszy się, że gdy tylko przypominamy sobie o modlitwie, to niemal natychmiast pojawiają się rozmaite powody, aby ją odłożyć na później albo z niej zupełnie zrezygnować. Do wspomnianych powodów należą: lenistwo, rzekomy brak czasu, zmęczenie, potrzeba zajęcia się innymi, pilniejszymi sprawami, itp. Kiedy decydujemy się, aby podążać śladami Mistrza, wtedy również w naszym życiu pojawi się próba i pokusa. Patrząc na Pana Jezusa, odrzucamy wszelkie zniechęcenie i lęk oraz podejmujemy walkę ze złem.

- Czym jest pokusa? W jaki sposób przedstawiają ją np.: różnego rodzaju reklamy?
- Co znaczy, że ktoś jest kuszony albo odczuwa pokusę?
- W jaki sposób Pan Jezus przygotował się na spotkanie z pokusami?
- Co daje nam systematyczna modlitwa oraz praktykowanie postu?
- W jaki sposób możemy się bronić przed skutkami pokus? O co trzeba w swoim życiu zadbać, aby im nie ulegać?
- Za pięć tygodni rozpocznie się w naszej diecezji Kongres Eucharystyczny. Czy staraliśmy się już czegoś dowiedzieć o tym wydarzeniu?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który stoczył walkę z szatanem i jego pokusami, aby dodał nam odwagi oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

2. Niedziela Wielkiego Postu [B]

Czytania mszalne: Rdz 22,1-2. 9-13. 15-18; Rz 3,31b-34; Mk 9,2-10.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mk 9,2-10*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam nakazałeś słuchać Twojego umiłowanego Syna, ǯ ożywiaj naszą wiarę swoim słowem, * abyśmy odzyskawszy czystość duszy, mogli się cieszyć oglądaniem Twojej chwały. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, ǯ który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Wydarzenia opisane w dzisiejszej Ewangelii są zapowiedzią zmartwychwstania Pana Jezusa. Jednak zanim do niego dojdzie, Apostołowie będą musieli przejść bardzo trudny odcinek drogi swojego powołania. Ich wiara zostanie wystawiona na wiele ciężkich prób, a oni sami będą zmuszeni popatrzeć zupełnie inaczej na Pana Jezusa. Trzej z nich, wybrani na świadków przemienienia, przekonali się, że Pan Jezus jest kimś zupełnie innym niż dotąd myśleli; trudno im było również pojąć, co może oznaczać nagła przemiana ich Mistrza. Ich własne wyobrażenia o Panu Jezusie stały się największą przeszkodą na drodze do zrozumienia tego wydarzenia.

Okres Wielkiego Postu powinien się stać czasem odnowienia naszej wiary, która jest łaską – czyli darem od Pana Boga. Jeden z trzech wybranych uczniów, Piotr, schodzi z góry rozradowany. Doświadczył osobiście, co znaczy być „przemienionym”, co znaczy przeżyć radość samego Boga, Jego wspaniałość i to, co przygotował tym, którzy są gotowi złożyć siebie w ofierze. To wydarzenie wywarło na nim niezatarte wrażenie, tak że nie może już oderwać wzroku od Jezusa. I chociaż wszystko wokół pozostało takim, jakim było wcześniej, to jednak serce zapłonęło nowym ogniem i płonie teraz miłością do Jezusa.

- Jak odebrali spotkanie na górze zebrani przez Pana Jezusa uczniowie? Jak zareagowali na Jego przemienienie?
- W jaki sposób dał się im poznać Pan Jezus? Czemu miała służyć Jego przemiana?
- Co uległo przemianie w życiu towarzyszących Panu Jezusowi uczniów?
- Dlaczego Pan Jezus zabronił uczniom rozgłaszać o tym, co zobaczyli i przeżyli na górze?
- Czy zdarzyło się nam już kiedyś przeżyć podobną bliskość Pana Boga w naszym życiu?
- Z kim udało się nam porozmawiać na temat zbliżającego się Kongresu Eucharystycznego?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przemienił się w obecności uczniów, aby w świętym czasie Wielkiego Postu udzielił nam łaski nowego początku oraz swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

3. Niedziela Wielkiego Postu [B]

Czytania mszalne: Wj 20,1-17; 1 Kor 1,22-25; J 2,13-25.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 2,13-25;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, źródło wszelkiego miłosierdzia i dobroci, Ty nam wskazałeś jako lekarstwo na grzechy post, modlitwę i jałmużnę, † przyjmij nasze pokorne przyznanie się do przewinień, które obciążają nasze sumienia, * i podźwignij nas w swoim miłosierdziu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

O kim opowiada dzisiejsza Ewangelia? Czy mówi ona rzeczywiście o tym Panu Jezusie, którego znamy? Pan Jezus dokonujący oczyszczenia świątyni, z zastosowaniem siły, bez oglądania się na to, czy inni ludzie zmienią swoje zdanie na Jego temat – wszystko to budzi w nas spore zaskoczenie. W rzeczywistości jednak, przez oczyszczenie świątyni, Pan Jezus chciał zapowiedzieć oczyszczenie świątyni ludzkiego serca. Panu Bogu zależy, aby nasze serca stały się na nowo miejscem modlitwy i spotkania z Nim.

W naszych sercach nosimy często myśli, pragnienia i zamiary, które nas łatwo odwodzą od Pana Boga. Tymczasem Panu Bogu

chodzi o serce wolne, czyste i szlachetne; bo tylko takie serce może oddać się Bogu. Może warto przyjrzeć się temu, co najchętniej wpuszczam do swojego serca. Czy pozwalam wszystkiemu i wszystkim do niego wchodzić? Oczyszczenie własnego serca dokonuje się przez rozmaite dobre postanowienia, przez odrzucenie tego, co nam szkodzi lub niepotrzebnie zabiera czas, przez wykorzystanie okazji do spotkania z Panem Jezusem.

- Dlaczego napotkani w świątyni handlarze odczuli gniew Pana Jezusa? Co było powodem Jego zdecydowanej reakcji?
- Jaką funkcję pełniła świątynia w Jerozolimie w czasach Pana Jezusa?
- Co Pan Jezus miał na myśli mówiąc o zburzeniu świątyni i o jej ponownym odbudowaniu w ciągu trzech dni?
- Dlaczego najcenniejszą świątynią, jaką posiadamy, jest świątynia naszych serc? W jaki sposób powinniśmy się o nią troszczyć?
- Jak możemy poznać, że w naszych sercach mieszka Pan Bóg?
- Jak wygląda nasza codzienna troska o to, aby Panu Bogu przywrócić właściwe miejsce w naszym życiu?
- Jak przygotowujemy się do owocnego przeżycia Kongresu Eucharystycznego w naszej rodzinie i parafii?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który dokonał oczyszczenia świątyni, aby w świętym czasie Wielkiego Postu umocnił naszą wiarę oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

4. Niedziela Wielkiego Postu [B]

Czytania mszalne: 2 Krn 36,14-16. 19-23; Ef 2,4-10; J 3 14-21

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 3 14-21*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty za pośrednictwem swojego Syna pojednałeś ludzkość ze sobą, * spraw, aby lud chrześcijański z żywą wiarą i szczerym oddaniem spieszył ku nadchodzącym świętom wielkanocnym. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Bohaterem dzisiejszej Ewangelii jest Nikodem, faryzeusz i dostojnik żydowski. Jego nocna rozmowa z Panem Jezusem pokazuje, że nosił w sobie spory niepokój. Mimo iż był uważany przez innych za człowieka żyjącego w bliskości z Bogiem, to jednak on sam nie był wcale tego taki pewny. Nikodemowi nie brakowało ani inteligencji, odczytania czy pracowitości i gorliwości, jednak mimo to nie był ze swojego życia zadowolony. Dopiero spotkanie z Panem Jezusem otwarło mu oczy na wiele spraw, które wcześniej nie miały dla niego większego znaczenia. Dzięki temu spotkaniu zauważył, że był już wiele razy blisko prawdy, ale nigdy nie potrafił jej do końca zrozumieć i przyjąć.

Nikodem słyszał to samo nauczanie Jezusa, które słyszeli inni faryzeusze, i widział te same znaki, które i oni zauważali, jednak w przeciwieństwie do wielu z nich, potrafił właściwie spojrzeć na Jezusa. Uznał, że jest On nauczycielem, który przyszedł od Boga. Dlatego postanowił spotkać się z Nim, aby lepiej poznać Jego nauczanie. Być może w tym właśnie kryje się dla nas kolejne zadanie na Wielki Post: Poznać lepiej Pana Jezusa i Jego Ewangelię. Ponadto z dzisiejszej Ewangelii wynika bardzo jasno, jak wielką wartość posiada każde spotkanie z Panem Jezusem, np. na modlitwie, a w sposób szczególny na Eucharystii. Przykład Nikodema zachęca nas, abyśmy takich okazji szukali i umieli je dobrze wykorzystać.

- Czego dotyczyła nocna rozmowa Pana Jezusa z Nikodemem? Czego Nikodem nie mógł zrozumieć?
- Co jest największym dowodem miłości Pana Boga do ludzi? Jak możemy rozpoznać miłość Pana Boga wobec nas?
- W jakim celu Bóg posłał swojego Jedyne Syna na świat? Czego Pan Bóg oczekuje od ludzi, do których posłał swojego Syna?
- Na czym polega autentyczne, szczerze i pełne nawrócenie? Co nas najbardziej do tego kroku zniechęca?
- Co cennego zyskujemy w wyniku nawrócenia? Jakie owoce nawrócenia udało się nam już odkryć?
- W których wydarzeniach Kongresu Eucharystycznego weźmiemy udział jako rodzina?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który w spotkaniu z Nikodemem przybliżył tajemnicę wiary, aby udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

5. Niedziela Wielkiego Postu [B]

Czytania mszalne: Jr 31,31-34; Hbr 5,7-9; J 12, 20-33.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 12, 20-33*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Prosimy Cię, Panie, nasz Boże, † udziel nam łaski, abyśmy gorliwie naśladowali miłość Twojego Syna, * który oddał własne życie za zbawienie świata. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W liturgii czytań coraz wyraźniej dochodzi do głosu męka Pana Jezusa, przez którą dokonało się nasze zbawienie. Dlatego w dzisiejszą niedzielę pragniemy się zastanowić nad tym wszystkim, co przyczyniło się do naszego zbawienia. Punktem wyjścia do tych rozważań jest przykład z codziennego życia ówczesnych ludzi. Ziarno pszenicy, aby mogło wydać obfity plon, musi najpierw obumrzeć. Z rozkładającego się ziarna wyrasta najpierw źdźbło, potem łodyga, aż wreszcie pojawia się kłos z wieloma ziarnami. Jednak Pan Jezus wykorzystał ten przykład, aby zaznaczyć co go czeka, w jaki sposób z tego co obumarłe, wyrasta coś nowego i życiodajnego.

Coś podobnego dokona się w życiu Pana Jezusa. Tak jak rolnik wrzuca ziarno w ziemię, tak On sam składa swoje życie w ręce

swojego Ojca. Czyni to z wiarą, że Bóg Ojciec nie pozostawi Go pod władzą śmierci. W ten sposób przybliżamy się do prawdy o naszym zbawieniu: każdy kto chce mieć udział w życiu Jezusa, musi również mieć udział w Jego śmierci. Udział w życiu Jezusa, które nazywamy nowym życiem, otrzymujemy przez chrzest święty. Nie wolno jednak zapomnieć, że ziarno pszenicy nie wydaje plonu już następnego dnia po wrzuceniu w glebę. Podobnie jest z naśladowaniem Jezusa: jest to zadanie na całe nasze życie.

- Co miał Pan Jezus na myśli mówiąc o ziarnie pszenicy, które musi obumrzeć?
- Od czego Pan Jezus uzależnił zgodę na ofiarę ze swojego życia za zbawienie ludzi?
- W jakiej sytuacji mógłby się ktoś zdecydować na ofiarę ze swojego życia?
- Dlaczego słuchacze tej nauki Pana Jezusa pozostają często nieporuszeni? Co utrudnia jej przyjęcie?
- Dlaczego brak wiary u słuchaczy tych nauk nie spotkał się z jakąś reakcją ze strony Pana Jezusa?
- Jakich owoców spodziewamy się po Kongresie Eucharystycznym, który rozpocznie się za tydzień, w Niedzielę Palmową?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby objawić nam wolę Ojca, aby pomógł nam pokonać mroki grzechu oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

6. Niedziela Palmowa [B]

Czytania mszalne: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mk 11, 1-10

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mk 11, 1-10*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, aby dać ludziom przykład pokory do naśladowania, sprawiłeś, że nasz Zbawiciel przyjął ciało i poniósł śmierć na krzyżu; † daj nam pojąć naukę płynącą z Jego męki * i zasłużyć na udział w Jego zmartwychwstaniu. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W centrum dzisiejszej Ewangelii odnajdujemy opis wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Trzeba przyznać, że mieszkańcy tego miasta powitali Pana Jezusa prawdziwie po królewsku. Dla wielu ludzi, którzy zdobyli sympatię tłumu, mogłoby się wydawać, że są u szczytu sławy. Pan Jezus patrzy na to wszystko zupełnie inaczej; nie przywiązuje większej wagi do zaszczytów i sławy. Wie bardzo dobrze, że już za kilka dni wszystko się zmieni, a On sam będzie odrzucony i wzgardzony. Nie tylko Jego królewska godność, ale również Jego godność ludzka zostanie podeptana, a w jej miejsce pojawi się drwina, poniżenie i nienawiść.

Czy to oznacza, że Pan Jezus nigdy nie był królem? W żadnym wypadku; Jego królewska godność stała się bardziej czytelna

przez to, że nie poddał się zwątpieniu, że nie odpłacał złem za zło, nie zaplanował zemsty na tych, którzy Go poniżyli. Tylko bardzo nieliczni zrozumieli, że bycie królem to coś znacznie większego niż zaszczyty i powszechny szacunek poddanych. Już za kilka dni, w liturgii Świętego Triduum Paschalnego będziemy mogli się przekonać, co znaczy po królewsku znosić cierpienie, wstępować na drogę wywyższenia przez krzyż oraz oczekiwać chwały zmartwychwstania.

- Co było powodem bardzo uroczystego przyjęcia, które mieszkańcy Jerozolimy zgotowali Panu Jezusowi?
- Jakie nadzieje wiązali mieszkańcy tego miasta z osobą Pana Jezusa? Dlaczego właśnie Jego obrali sobie za króla?
- Jak Pan Jezus przyjął ich ciepłe i serdeczne powitanie? Dlaczego nie wykorzystał tej okazji, aby przysporzyć sobie trochę więcej popularności wśród ludzi?
- Jak zareagowaliby inni ludzie, gdyby nadarzyła się im taka okazja do zdobycia popularności?
- Dlaczego dzisiejszy świat tak nisko ceni sobie postawę posłuszeństwa i służby?
- W dzisiejszą niedzielę rozpoczynamy Diecezjalny Kongres Eucharystyczny. Jaki będzie udział naszej rodziny w przygotowaniu różnych wydarzeń związanych z tym Kongresem w naszej parafii?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który wjazdem do Jerozolimy rozpoczął czas łaski, aby nas wewnętrznie odnowił oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojciec nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.